

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

til den Slags Forslag, der her er Tale om, Regulering af Produktion, Prissættelse o. s. v., er det i højeste Grad nødvendigt, om der er Mulighed for det, at faa Enighed inden for Landbrugets faglige Organisationer, og det er derfor nødvendigt, at disse Forslag kun gælder til Udgangen af Aaret. Dermed er naturligvis ikke sagt, at jeg for mit Vedkommende har den Opfattelse, at naar vi kommer til Nytaar, ophører Lovgivningen. Tværtimod, hvis Forholdene arter sig, som de gør nu, er det naturligvis min Betragtning, at disse Love maa fortsættes i den kommende Tid; men det maa naturligvis afgøres til den Tid.

De to Ordførere for Venstre og de Konservative var ogsaa inde paa to andre Spørgsmaal. Det første var, om de opgivne Tal for Landbrugets Gevinst ved Smørforslaget ogsaa kunde holde — ja, jeg tør ikke sige, om det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var inde paa dette, men det var i alt Fald det ærede Medlem Hr. Kyed. Jeg kan her sige, at de Tal, der foreligger, alle bygger paa Beregninger, der er foretaget af de danske Mejeriforeninges Fællesorganisation. Jeg har over for dem sagt, at jeg tidligere har tvivlet noget om, at disse Beregninger kunde holde, men inden for Mejeriorganisationerne var man vis paa, at det er saa nøje beregnet, som det kan være, saa nøjternt opgjort, som det overhovedet kan opgøres; det er muligt, at det kan blive endnu større Beløb, og det er ogsaa muligt, at det knap vil blive disse Beløb; men naar man vil beregne det saa nøje og nøjternt som muligt, kan man ikke komme til anden Beregning; Saaledes udtaler Fællesorganisationen sig om det. Jeg har ikke for mit Vedkommende nogen som helst Interesse i at slaa Forslagene op til mere, end de betyder, til den ene Side, og heller ikke til mindre, end de betyder, til den anden Side. Derfor har jeg holdt mig nøje til de opgivne Tal fra de faglige Organisationer.

Man har dernæst spurgt mig, om jeg tror, at Smørsalget her i Danmark kan holde i den kommende Tid, naar man faar de højere Priser, og der er anført, navnlig af det ærede Medlem Hr. Kyed, at jeg under tidligere Smørforhandlinger har været tvivlende over for, om man kunde opretholde Smørsalget her i Landet med højere Priser. Ja, jeg vil jo antage, at det ærede Medlem Hr. Kyed lærer et og andet i Løbet af en 4—5 Aar; ellers er det sørgeligt for det ærede Medlem. Jeg tager naturligvis i Betragtning de Erfaringer, man har gjort

i den sidste Tid, og de Erfaringer, man har gjort i vore Nabolande, hvor man har hævet Priserne, og de viser alle sammen, at trods en vis Prishævning har man ikke alene kunnet opretholde Forbruget, men det har endogsaa været stigende. Jeg har ogsaa sagt til Fællesorganisationen, at jeg altid har været bange for, at en højere Pris vil betyde mindre Forbrug, men man har ment i Fællesorganisationen — og det har man ogsaa vist derved, at man har givet Tilslutning til Forslaget — at der ikke vil blive nogen nævneværdig Nedgang i Forbruget, og man haaber selvfølgelig, at der slet ikke kommer nogen Nedgang.

Jeg skal ogsaa her anføre nogle Betragtninger til Støtte for, at man mener at kunne opretholde og stimulere Forbruget. For det første er der ingen Tvivl om — det var ogsaa en Erfaring, man gjorde sidst — at med en fast Pris paa Smørret vil man meget lettere kunne holde paa Kunderne, end naar man har en stærkt svingende Pris, hvad man jo har i normale Tider, naar Prisen følger Smørnoteringen. I Fjor f. Eks. svingede Smørnoteringen med mellem 50 og 60 Øre; den højeste Pris var, saa vidt jeg husker, 2 Kr. 27 Øre pr. kg, saa det er en meget stærk procentvis Svingning, der her er Tale om. Det er indlysende, at hver Gang Smørprisen stiger med et saa stort Beløb — og det sker maaske i Løbet af kort Tid — vil det betyde et Frafald af Kunder, som vanskeligt kommer igen, selv om Smørprisen senere gaar nedad. Derfor vil jeg tro, at en Stabilisering af Priserne vil gøre det lettere at fastholde Kunderne end de svingende Priser. Hertil kommer, at en fast Pris eller i alt Fald en mere ensartet Pris end tidligere ogsaa giver Mulighed for, at Mellemandlerne kan nøjes med en mindre Avance, end Tilfældet er ved de svingende Priser. Naar Priserne svinger saa stærkt, er det nødvendigt for Mellemandlerne at beregne en Margen for at kunne være paa den sikre Side, men det bliver overflødigt, naar de faar faste og ensartede Priser. Endelig skal jeg nævne, at de Forhold, der nu raader med Hensyn til vort Salg til Tyskland, ogsaa i høj Grad bidrager til at øge Forbruget, idet man kan sælge mere Smør til Tyskland, naar Priserne falder. Indtil i Aar har det været saadan, at vort Salg til Tyskland har været baseret paa et Mængdekontingent, vi kunde afhænde en vis Mængde Smør til Tyskland; men i Aar har Tyskland krævet gennemført et Værdikontingent, og det vil føre med sig, at jo lavere Prisen er paa Smør, jo større